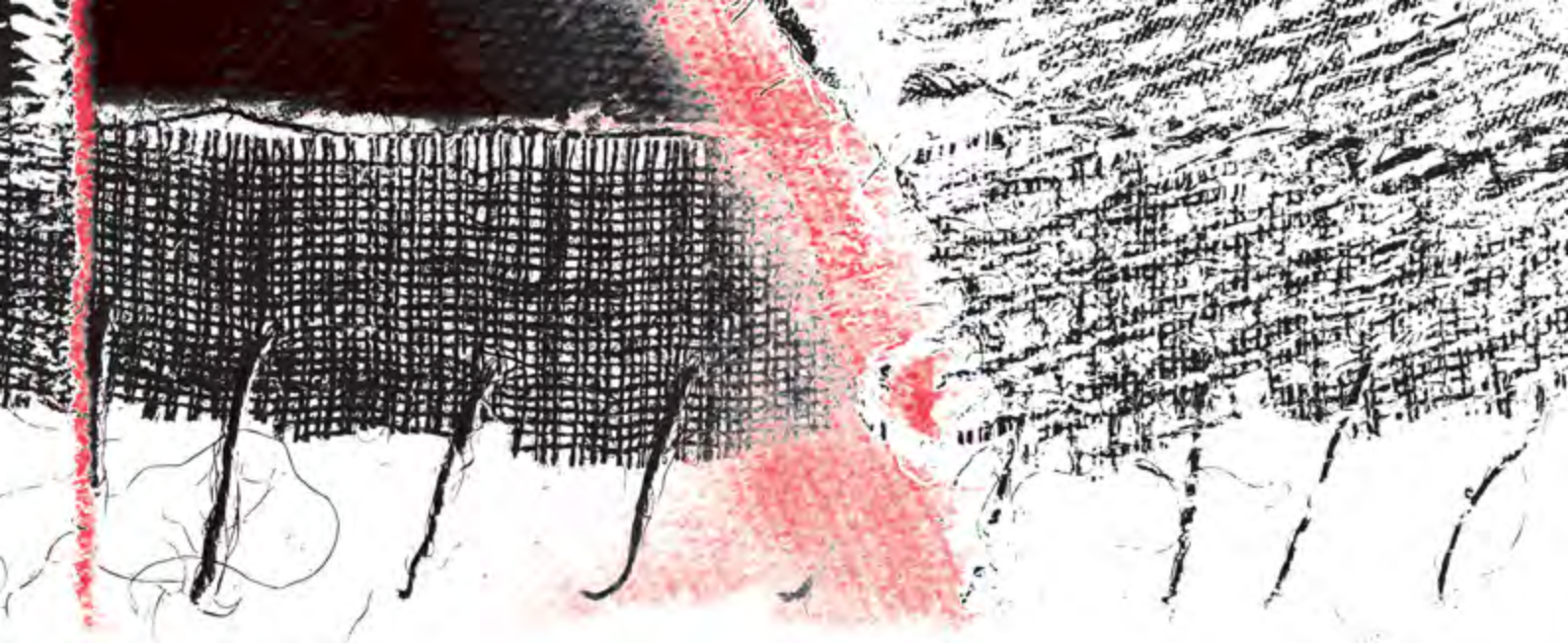

LESS WASTE

w odniesieniu do

sztuki

WYSTAWA INDYWIDUALNA:

Renata MASŁYK

JURY Less Waste:

Barbara BODIO

Piotr WORONIEC

Renata SZYSZLAK

UCZESTNICY KONKURSU Less Waste:

Agata GERMAIN, Daniel HADDOCK

Agata SARNA

Agata ZIELIŃSKA

Aneta MIERZWA

Anna WIECZERZAK-CHRABĄSZCZ

Bożena KOT

Jadwiga NAPIÓRKOWSKA

Joanna JĘCZALIK

Julia JASKULA

Julia LIS

Łukasz Wincenty DUBLAŃSKI

Magdalena JANKISZ

Marcin DUDEK

Monika MACIAŁEK

Natalia SUWAJ

Natalia SZŁĘK

Paweł OLEARKA

— UCZESTNICY

LESS WASTE

w odniesieniu do

sztuki

KATALOG —

PARTONAT HONOROWY:

PREZYDENT
MIASTA
RZESZOWA

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA
PODKARPACKIEGO

OPIS PROJEKTU

LESS WASTE w odniesieniu do sztuki

Projekt „Less Waste w odniesieniu do sztuki” to wielowymiarowe przedsięwzięcie, które łączy refleksję nad ekologią z eksploracją artystycznych możliwości. W ramach projektu prezentowane są dwie wystawy: wystawa indywidualna rzeszowskiej artystki Renaty Masłyk oraz wystawa pokonkursowa prac innych twórców, tworząc przestrzeń do dialogu o roli sztuki w kształtowaniu świadomości ekologicznej.

Celem projektu jest podkreślenie znaczenia idei less waste w kontekście współczesnej twórczości artystycznej. Artystka, prezentując swoje prace wykonane z materiałów wtórnych, takich jak worki jutowe, stare ubrania czy zużyte podobrazia, zaprasza odbiorców do refleksji nad pięknem i wartością rzeczy, które często uznawane są za niepotrzebne. Jednocześnie, poprzez organizację konkursu artystycznego, stawia pytanie: „Jak można reinterpretować odpady i nadać im nowe życie w kontekście sztuki?”, inspirując innych twórców do zmierzenia się z tym samym tematem.

Wystawa indywidualna umożliwia Artystce podzielenie się swoją unikalną wizją i podejściem do sztuki w duchu zrównoważonego rozwoju, a wystawa pokonkursowa ukazuje różnorodne interpretacje tej samej idei. Łącząc te elementy, projekt tworzy przestrzeń do wymiany doświadczeń, wzajemnej inspiracji oraz budowania świadomości w zakresie ekologii.

Założeniem projektu jest także podkreślenie, że sztuka może pełnić ważną funkcję społeczną – edukować, prowokować do myślenia i zachęcać do działania na rzecz ochrony środowiska. Projekt skierowany jest zarówno do profesjonalnych artystów, jak i szerokiej publiczności, budując most między kreatywnością a odpowiedzialnością za otaczający nas świat.

Wydarzenie uzyskało Patronaty Honorowe: Prezydenta Miasta Rzeszowa oraz Marszałka Województwa Podkarpackiego, co podkreśla jego znaczenie w regionalnym i kulturalnym kontekście. Projekt „Less Waste w odniesieniu do sztuki” staje się ważnym głosem w dyskusji o zrównoważonym rozwoju, udowadniając, że sztuka może być nie tylko środkiem ekspresji, ale także narzędziem zmiany społecznej i ekologicznej.

www.renatamaslyk.pl/lesswaste

Wystawa indywidualna obejmuje prace Renaty Masłyk z cyklu „Paroksyzmy Kruchego Bytu”. Cykl ten bada ludzką kondycję, pełną napięcie, kontrastów i zmagania z przemijaniem. Dominująca czerń symbolizuje głębię i tajemnicę, tworząc przestrzeń do refleksji nad stratą i samotnością. Surowe jutowe worki, szorstkie sznurki i wplecione stare ubrania przywodzą na myśl ciężar codzienności oraz cykliczność życia – od użyteczności po ostateczne zapomnienie.

Malinowe akcenty przełamują surowość, symbolizując nadzieję i impuls do życia, który przebija się przez mrok. Ich intensywność ożywia narrację, prowokując odbiorcę do dostrzegania piękna nawet w trudnych chwilach.

Cykl balansuje na granicy chaosu i porządku, ciemności i światła. To sztuka, która przypomina, że egzystencja, choć pełna wyzwań, daje przestrzeń do odkrywania sensu i przetrwania.

Wystawa ta nie tylko skłania do refleksji nad emocjami i kruchością ludzkiej egzystencji, lecz także wpisuje się w idee zrównoważonego rozwoju. Prace zostały wykonane na bazie materiałów z recyklingu, takich jak worki jutowe, stare ubrania czy podobrazia przeznaczone do wyrzucenia. Artystka, nadając im nowe życie, przypomina o potencjale ukrytym w rzeczach pozornie niepotrzebnych. Wystawa podkreśla, jak sztuka może łączyć piękno z odpowiedzialnością, zachęcając do bardziej świadomego podejścia do konsumpcji i wykorzystania dostępnych zasobów.

WYSTAWA indywidualna

OBRAZY

Renata MASŁYK | „Paroksyzmy Kruchego Bytu 04 - Koszula”

100 cm x 80 cm | technika mieszana na workach jutowych | 2024 r.

Renata MASŁYK | „Paroksyzmy Kruchego Bytu 5 - Podwiązka”

100 cm x 80 cm | technika mieszana na workach jutowych | 2024 r.

Renata MASŁYK | „Paroksyzmy Kruchego Bytu 09 - Sukienka”

100 cm x 80 cm | technika mieszana na workach jutowych | 2024 r.

Renata MASŁYK | „Paroksyzmy Kruchego Bytu 11 - Kurtka”

100 cm x 80 cm | technika mieszana na workach jutowych | 2024 r.

Renata MASŁYK | „Paroksyzmy Kruchego Bytu 12 - Pasek”

100 cm x 80 cm | technika mieszana na workach jutowych | 2024 r.

Renata MASŁYK | „Paroksyzmy Kruchego Bytu 13 - Klaudia”

100 cm x 80 cm | technika mieszana na workach jutowych | 2024 r.

Renata MASŁYK | „Paroksyzmy Kruchego Bytu 14 - Początek 115”

100 cm x 80 cm | technika mieszana na workach jutowych | 2024 r.

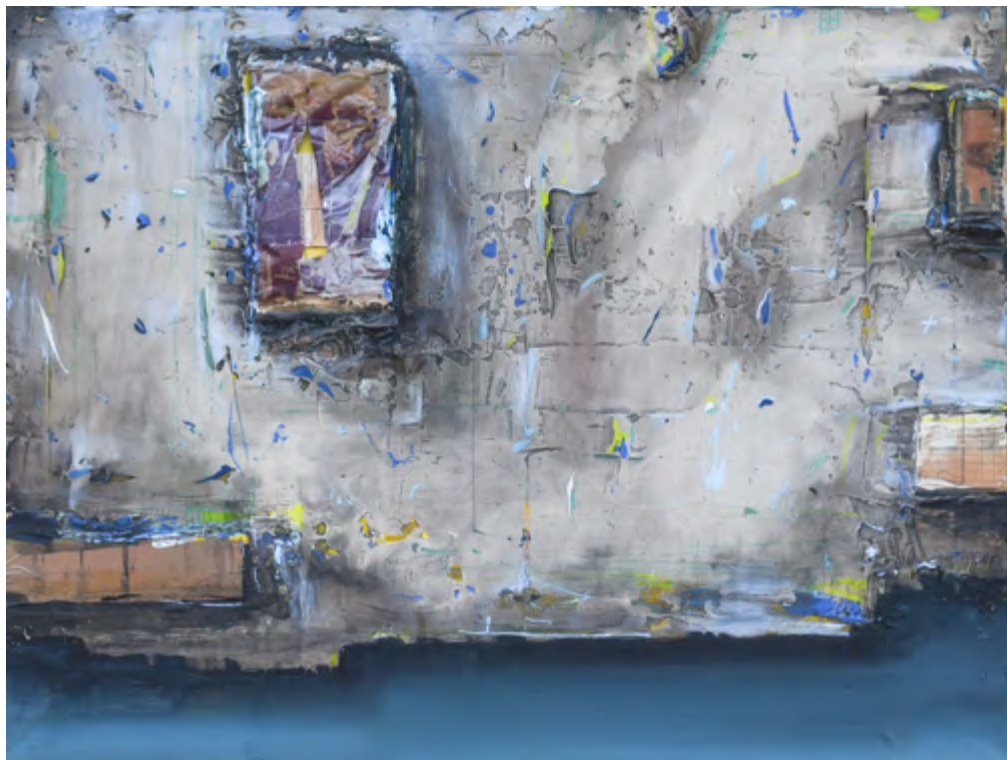
JURY – prace

Barbara BODIO | „Informel”

50 cm x 50 cm | kolaż z kombuczy | 2024 r.

Dzieło obrazuje pragnienie napięcia, które ma na celu przyciągnięcie odbiorcy, ukazanie lęku bądź fascynację oglądanymi formami. Budowana estetyka bazująca na moich emocjach, ma prowadzić do przypadkowych skojarzeń, zamaskowanego piękna. W pracy przeplatają się formy rzeczywiste z wyobrażonymi, to wszystko ma nadać nieokreślony charakter prac - destabilizację. Wyłączną formą rysunku używaną w organicznych formach są biologiczne kształty, które tworzą bezkształtną masę.

Piotr Dawid WORONIEC | „Valtari”

60 cm x 80 cm | akryl, technika mieszana na płótnie | 2017 r.

Renata SZYSZLAK | „Klisza czasu”

70 cm x 100 cm | technika mieszana na kartonie | 2022 r.

Praca wykonana metodą kolażu na kartonie przywołuje wizerunek kobiety z lat 30. XX wieku, zanurzonej w kontekście swojej epoki. Poprzez zestawienie tekstur, organicznych plam i fragmentów obrazu artystka tworzy refleksję nad życiem, pozycją społeczną i marzeniami tamtych czasów. Warstwy materiałów i celowo postarzana powierzchnia podkreślają zarówno ulotność przeszłości, jak i jej wpływ na współczesność.

NAGRODY

1

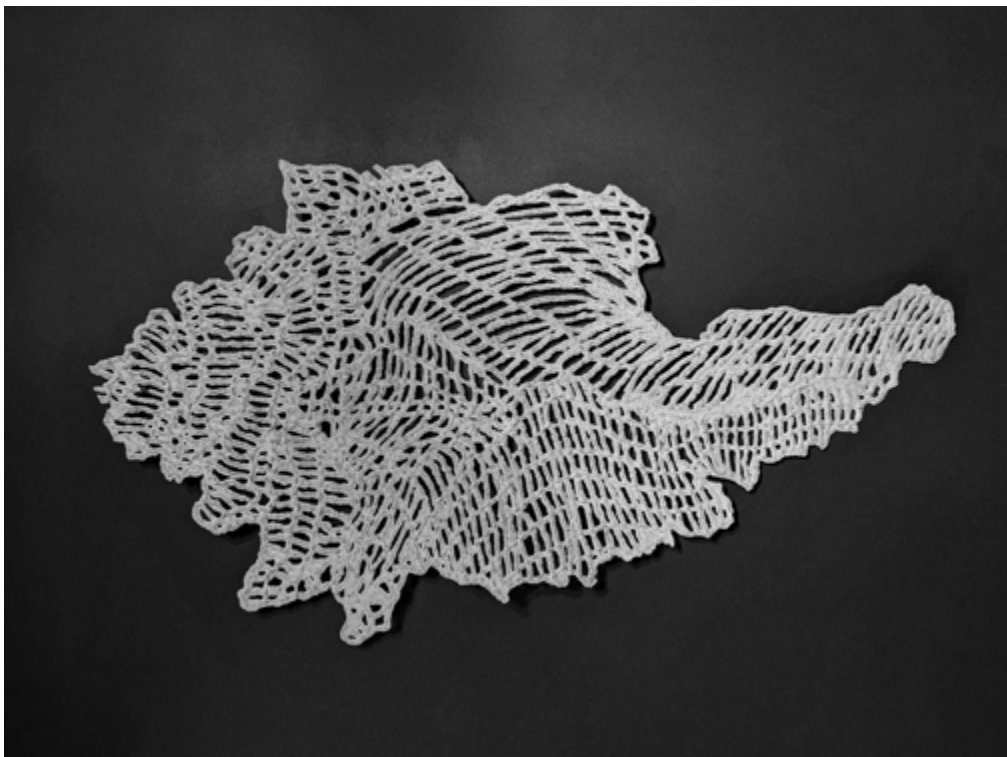
miejsce

Agata GERMAIN, Daniel HADDOCK | „refleksja, reflection”

40 cm x 40 cm | asamblaż, witraż Tiffany | 2024 r.

Asamblaż wspomnień stworzony z lustra porzuconego na ulicy i ramki na zdjęcia znalezionej na strychu. Oba te przedmioty widziały tok ludzkiego życia z unikalnych perspektyw: przechowywania minionej chwili i pokazywania teraźniejszej. Praca jest nawiązaniem do kompozycji rodzinnej galerii ściennej, przy czym skłania do refleksji na temat naszej przeszłości i ról, jakie przybieramy.

2 miejsce

Julia LIS | „Muszla”

90 cm x 50 cm | technika własna, papier czarpany | 2024 r.

Praca odnosi się do szeroko rozumianego piękna natury. Została zrobiona przy wykorzystaniu wyłącznie naturalnych materiałów (papier z recyklingu, własnoręcznie przygotowany klej z mąki oraz woda). Łączy w sobie technikę papieru czerpanego z opracowaną metodą modelowania papieru, która umożliwiła uzyskanie ażurowego kształtu już w momencie nakładania papieru na sito. Praca, poza swoją warstwą przedstawieniową, którą jest muszla, jest pewnego rodzaju grą światła i cienia. Wychodzi w przestrzeń i za pomocą swojej formy, tworzy rysunek licznych linii w przestrzeni.

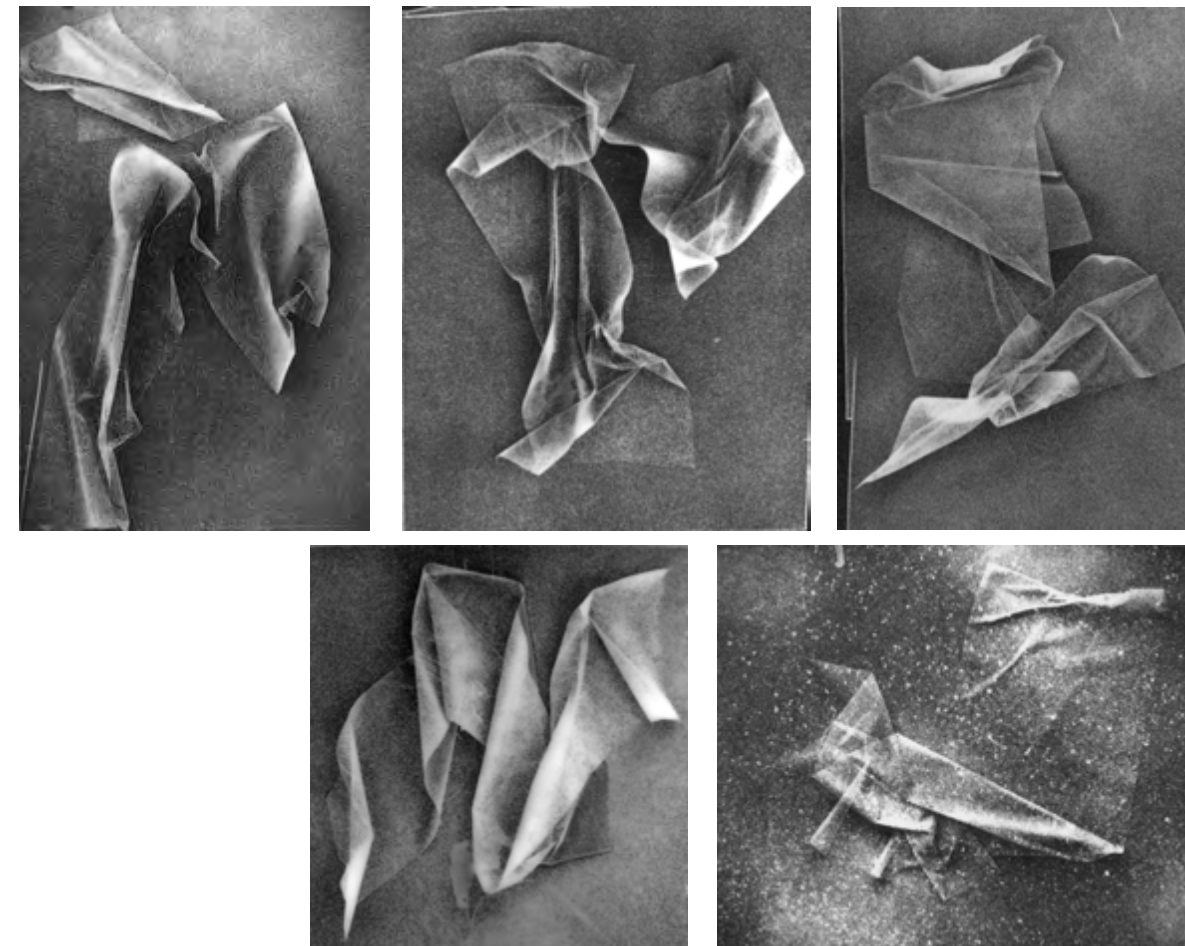
3 miejsce

Magdalena JANKISZ | „Odbicia Przeszłości”

100 cm x 70 cm | technika mieszana - plastik, metal, farba olejna | 2024 r.

Praca stworzona z płyt CD i metalowych podkładek pokrytych farbami olejnymi. Niektóre z płyt, pierwotnie błyszczące, tworzą świetliste refleksy, które zmieniają się w zależności od kąta patrzenia, niczym migotliwe wspomnienia. Kolory kontrastują, budując dynamiczną kompozycję. Odsłonięte powierzchnie płyt dają wrażenie okien do przeszłości, rozmytych i zdeformowanych przez czas. Praca zaprasza do refleksji nad trwałością i ulotnością wspomnień.

NAGRODA SPECJALNA

Paweł OLEARKA | „HeliOLOgrafia”

cykl prac | technika własna | 2024 r.

Obrazy abstrakcyjne powstają z elementów, takich jak taśma, pleksi i stary spray, w duchu recyklingu. Każdy materiał wnosi unikalny charakter, tworząc złożone kompozycje, które zapraszają widza do odkrywania ukrytych znaczeń. Taśma nadaje strukturę, pleksi wprowadza grę światła i cienia, a stary spray dodaje nieprzewidywalności, przywołując wspomnienia przeszłości. Z tych elementów wyłaniają się postaci z mroku, tańczące w przestrzeni. Prace eksplorują granice między rzeczywistością a fantazją, angażując emocje i wyobraźnię, promując jednocześnie ideę recyklingu w sztuce.

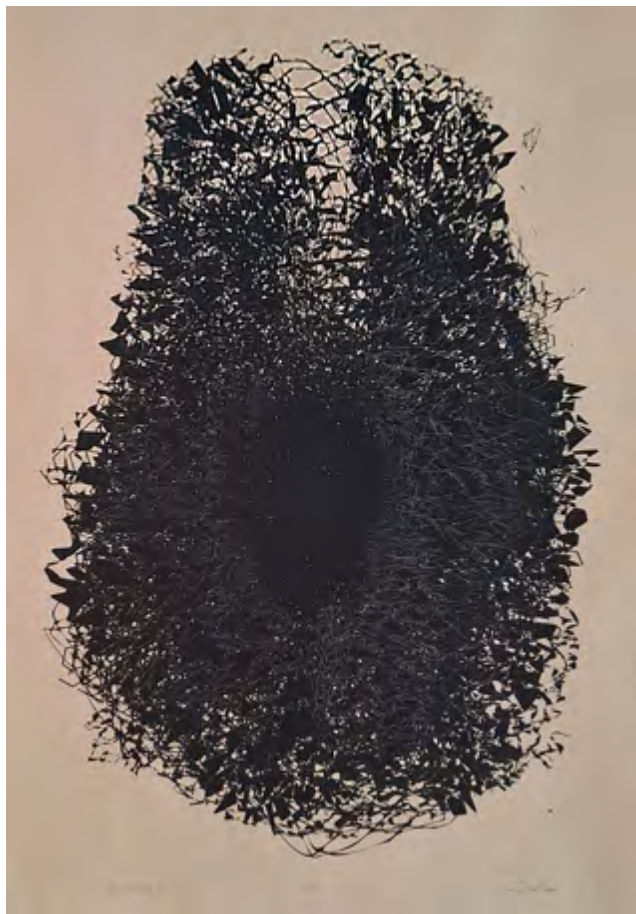
WYRÓŻNIENIA

Anna WIECZERZAK-CHRABĄSZCZ | „Danka”

średnica 50 cm | obraz wyklejany | 2024 r.

Praca została wykonana na okrągłym podobrazie, na którym wykonany był stary szkic przyszłego obrazu. Szkic został usunięty, a podobrazie zamalowane na czarno. Na tak przygotowanym tle została wyklejona, metalowymi częściami do otwierania puszek, dziewczyna oraz kwiaty. Części metalowe były zbierane przez mamę Artystki na cele charytatywne. Nie zostały odebrane, a artystka „dała” im jeszcze szansę.

Marcin DUDEK | „Stan aktualny III”

100 cm x 70 cm | grafika wektorowa, druk pigmentowy na papierze ekologicznym typu kraft | 2024 r.

Praca jest odniesieniem się do aktualnych destrukcyjnych zmian jakie dokonują się w środowisku naturalnym. Grafika ma obrazować postępującą dewastację natury oraz zastępowanie jej sztucznymi formami. Grafika wektorowa pomimo swojej surowości ma jak najlepiej udawać naturalny charakter przedstawionej materii i stanowić kontrast. Papier typu kraft jest matowy i niepowlekany, pochodzący z recyklingu. Druk pigmentowy bazuje na farbach wodnych. Zadruk oraz ilość kolorów zostały ograniczone aby zmniejszyć ilość farb i energii.

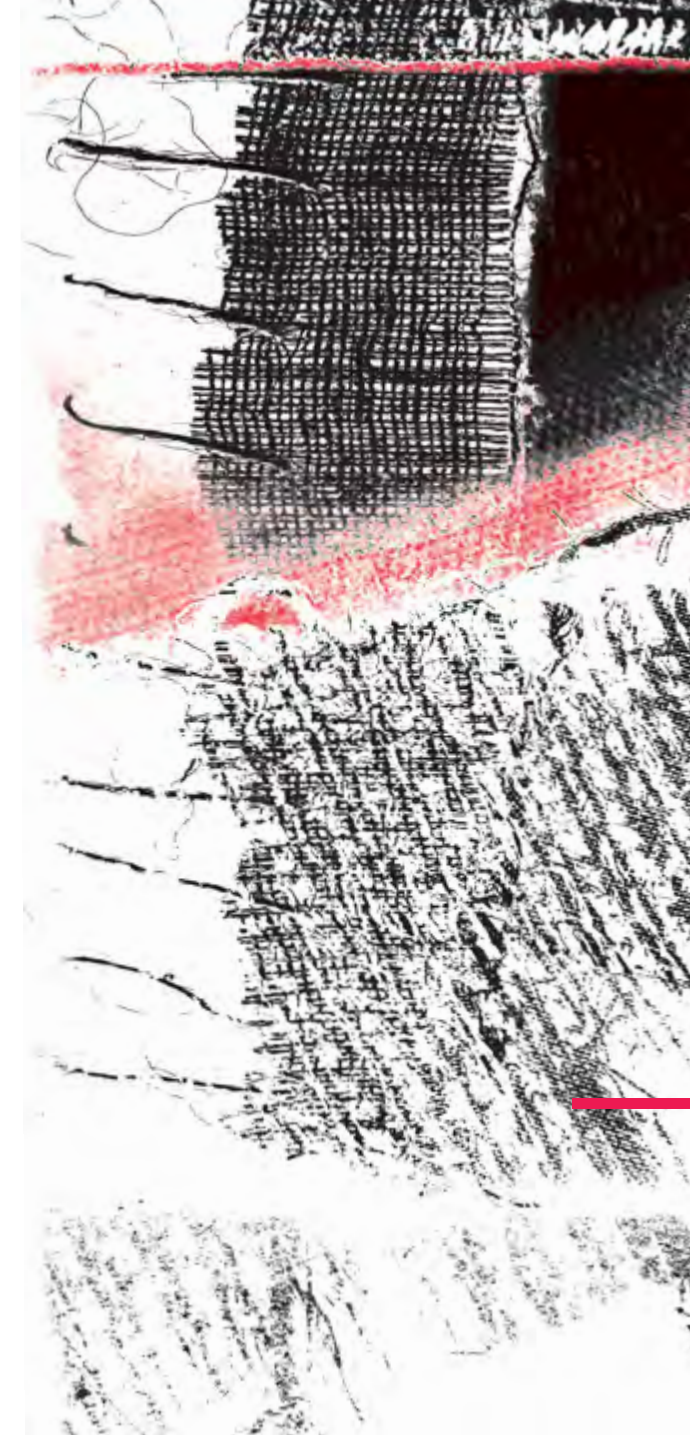

Natalia SUWAJ | „Wyrok - Winny!”

85 cm x 68 cm | asamblaż | 2024 r.

W pracy wykorzystano korę z powalonego drzewa, oznaczonego pomarańczowym krzyżykiem „do wycięcia”. Kora pokrywa pień, konary i korzenie drzew. Składa się z dwóch warstw: zewnętrznej, pełniącej funkcję ochronną i izolacyjną oraz wewnętrznej, żywej, odpowiedzialnej za transport składników pokarmowych. Bez niej drzewo obumiera. By wskrzesić drzewo skazane przez człowieka na śmierć, Artystka zebrała jego korę i umieściła na zamalowanym farbami eko płótnie. Kora pomalowana została na czarno, w tym przypadku kolor symbolizujący żałobę, ale również pozorujący nadpaloną, zwęgloną skórę.

— UCZESTNICY – prace

Agata SARNA | „Tytuł”

50 cm x 50 cm | technika własna | 2024 r.

Praca powstała na fragmencie niewykorzystanej podczas remontu płyty mdf, do której zostały przymocowane paski papieru pakowego z pudełek po butach oraz celofanu z opakowań prezentów. Część wykorzystanych materiałów została zabarwiona tuszem i farbą akrylową.

Agata ZIELIŃSKA | „Coś się kończy, coś się zaczyna”

78 cm x 95 cm | asamblaż | 2024 r.

Rama - złamana drabinka, tkaniny - skrawki z pracowni krawieckich i zużyta odzież, koraliki - odzyskane z koronek. Oraz pozostałości włóczek, pałeczka do sushi, brokat z folii termicznej. Coś się kończy, coś się zaczyna, ma tu dosłowne znaczenie. Materiały, które w innym miejscu straciły użyteczność, zyskują nowe życie. Kompozycja symbolizuje nasze życie, mała rama - przeszłość i przebyte w niej drogi, te piękne i te trudniejsze. Motyw dziergania na drutach ze starej sprutej włóczki to momenty, kiedy korzystamy w życiu z wiedzy, z przeszłości, żeby tworzyć przyszłość. Brokat to nasze ośnienia.

Aneta MIERZWA | „Ślady życia”

100 cm x 120 cm (dyptyk - łącznie) | monotypia, algrafia | 2024 r.

Zestaw prac nawiązuje do przypadków samotnej śmierci w miejscu, w którym w trakcie życia spędzamy najwięcej czasu - w łóżku, w miejscu gdzie śpimy i odpoczywamy. W skutek zachodzących procesów rozkładu ciała, na pościeli pozostaje ślad po człowieku, będący dowodem jego życia. Grafiki zostały odbite na starych poszewkach i materiałach znalezionych w second handach.

Bożena KOT | „Portal”

100 cm x 110 cm (dyptyk - łącznie) | technika własna | 2024 r.

To dzieło sztuki less waste, wykorzystujące materiały z recyklingu i naturalne barwniki, co nadaje mu ekologiczny charakter. Obraz powstał na bieżnikach, które wcześniej były dekoracją stołu. W kompozycji użyto tekturowych wypełniaczy do paczek, fragmentów tkanin z krzaskowej piżamy i dziecięcych legginsów, resztek kawy oraz zasuszonych hortensji. Część kolorów uzyskano z roślin, co podkreśla organiczny wymiar i połączenie z naturą. Dyptyk to podróż przez kontrasty faktur i barw, dająca nowe życie codziennym przedmiotom.

Jadwiga NAPIÓRKOWSKA | „ARISE THE BROKEN”

40 cm x 30 cm | technika własna na płótnie | 2024 r.

Praca została wykonana na płótnie, które pochodzi jeszcze z czasów studenckich Artystki i wcześniej było częścią jej pracy zaliczeniowej. Na płótnie znalazła się warstwa papieru, pochodząca z paczki, którą otrzymała w przeszłości. Artystka podkreśla, że najbardziej przystępną formą podejścia „eko” jest wykorzystywanie materiałów, które już się posiada. Dlatego podczas tworzenia tej pracy nie zakupiła żadnych nowych materiałów. Proces ten pozwolił ograniczyć emisję CO2 związaną z transportem nowych surowców oraz uniknąć generowania dodatkowych odpadów, takich jak opakowania czy paragony.

Joanna JĘCZALIK | „Katowice”

30 cm x 30 cm | kolaż analogowy | 2024 r.

Czy śmieci znalezione w przestrzeni miasta mogą oddać charakter i klimat danego miejsca? Podczas wyjazdów do różnych miast Artystka zaczęła zbierać kawałki papieru, fragmenty plakatów ze słupów ogłoszeniowych oraz inne drobne śmieci leżące na chodniku, a następnie tworzyć z nich kolaże. Tak też było podczas ostatniego wyjazdu do Katowic. Do stworzenia tej pracy użyte zostały fragmenty plakatów, kawałek kartonu, zamalowana na żółto taśma klejąca oraz wyblakła wlepka odklejona z latarni.

Julia JASKUŁA | „Shoji”

40 cm x 40 cm | technika mieszana | 2024 r.

Praca została wykonana w całości z elementów pozyskanych od osób trzecich. Podstawę stanowi ramka ze starego płótna, która stała się bazą pod kompozycję. Została ona stworzona z odnalezionych przez Artystkę papierów, pochodzących z antykwarycznych książek przeznaczonych do spalania, zakupionych w celu ich ocalenia. Koncept wykorzystania takich papierów nawiązuje pośrednio do idei palimpsestu – jednak zamiast usuwania starego atramentu, Artystka pozostawia istniejące ślady i dodaje organiczne formy, skręcone niczym gałęzie, zamknięte w miniaturowych formatach. Charakter pracy przywodzi na myśl fragmenty drzwi shoji, a jej dodatkowym atutem jest fakt, że jest dwustronna.

Łukasz Wincenty DUBLAŃSKI | „Duch Maxa”

80 cm x 65 cm | malarstwo olejne, technika własna. | 1998 r.

Praca wykonana na podobrazii z recyklingu i starych lnianych kotar okiennych. Obraz był wielokrotnie poddany recyklingowi, powstawały na nim kolejne przedstawienia, aż do wersji końcowej - obrazu „Duch Maxa”. Awers obrazu to technika własna, przy użyciu farb olejnych, oraz „skóry” węża. Jest to wylinka węża Maxa - należącego do Artysty (Python Molurus Bivittatus). Ponownie użyta wierzchnia warstwa skóry węża, powstająca w naturalnym procesie linienia, w którym nie ucierpiało żadne zwierzę. Obraz sprzed ćwierć wieku, nigdy nie był eksponowany.

Monika MACIAŁEK | „Herbaciane wariactwo”

80 cm x 65 cm | malarstwo olejne, technika własna. | 2024 r.

Praca na papierze, w której połączone zostały zużyte woreczki po herbacie, stary pędzel, sznurek, kable i miniaturowy obraz, to refleksja nad współczesnym światem. Symbolizuje przemijanie, nadmiar i uzależnienie od technologii. Woreczki po herbacie przypominają o masowej konsumpcji, pędzel o zapomnianym procesie twórczym, a kable i sznurek o połączeniu tradycji z nowoczesnością. Miniatury obraz przywołuje nostalgię za spokojniejszym czasem. Kompozycja podkreśla kontrasty, gdzie „stare” zyskuje „nowe” życie jako świadectwo naszych czasów.

Natalia SZLĘK | „Rozkład”

60 cm x 50 cm | mix media - olej na płótnie, paragony, klej | 2024 r.

Praca została stworzona w głównej części z materiałów z recyklingu, takich jak płótno z odzysku oraz paragony. Artystka traktuje je zarówno jako odpad, jak i symbol wszelkiego konsumpcjonizmu. To, co potwierdza zakup i zaraz jest zamieniane na śmieci, potraktowane zostało jako materiał, który można wykorzystać ponownie. Obraz stanowi abstrakcję, która jest wyrazem przemyśleń dotyczących świata konsumpcji i jej negatywnych skutków w obrębie socjologicznym oraz środowiskowym. Ziemiste kolory podkreślają degradację natury, spowodowaną w dużej mierze nadprodukcją oraz zakupoholizmem.

PATRONAT MIEDIALNY:

PARTNERZY:

